

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Kateřinou Peroutkovou ve věci

žalobce: **M. Š.**, narozený dne X
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Emilem Flegelem
sídlem K Chaloupkám 3170/2, 106 00 Praha 10

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 9. 2023, č. j. MD-24222/2023-160/3

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí Ministerstva dopravy (dále jen „žalovaný“) ze dne 13. 9. 2023, č. j. MD-24222/2023-

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

160/3 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy, odboru dopravněsprávních činností ze dne 9. 3. 2023, č. j. MHMP 500489/2023/Zac (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).

2. Prvostupňovým rozhodnutím Magistrát hl. m. Prahy, odbor dopravněsprávních činností (dále jen „správní orgán I. stupně“) rozhodl v souladu s § 67 odst. 1 správního řádu a § 93 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) tak, že žalobce je vinen tím, že jako fyzická osoba v provozu na pozemních komunikacích v rozporu s § 4 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“) se jako účastník provozu na pozemních komunikacích neřídil dopravními značkami a spáchal tak z nedbalosti přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, neboť dne 24. 6. 2022 ve 14:00 hodin v Praze 2, po ulici Vinohradská, ve směru jízdy k ulici Italská, řídil motorové vozidlo specifikované registrační značky, přičemž u křižovatky ulic Vinohradská x Italská nerespektoval pro svůj směr jízdy vodorovnou dopravní značku V 9a „Směrové šipky“, které vyznačují stanovený směr jízdy, v tomto místě konkrétně směr jízdy přímo nebo vpravo, kdy odbočil vlevo do ulice Italská a pokračoval dále v jízdě ve směru k ulici náměstí Winstona Churchilla, za což mu byla podle § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 1 500 Kč, a dále povinnost uhradit náhradu nákladů řízení v paušální částce 1 000 Kč podle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky.

II. Obsah žaloby

3. Žalovaný v napadeném rozhodnutí nejenže nijak nevypořádal odvolací námitky žalobce, ale zcela je překroutil a obrátil a zdánlivě vypořádával námitky, které vůbec nebyly vzneseny. Žalobce namítal, že vozidlo vůbec neřídil, na což žalovaný reagoval tak, že žalobce jako řidič jel v jiném jízdním pruhu, takovou námitku ale žalobce vůbec nevznesl. Dále žalovaný uvedl, že není relevantní, u jakého domu byl žalobce zastaven a ztotožněn, čímž ale opět reagoval na námitku, která nikdy nebyla vznesena. Tím, že žalovaný nereagoval na odvolací námitky žalobce, postrádá napadené rozhodnutí zákonné náležitosti dle § 68 odst. 3 správního řádu a je nepřezkoumatelné. Žalobce odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu, dle které je rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, jestliže není zřejmé, proč jsou námitky považovány za liché, mylné nebo vyvrácené, dále citoval závěry rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 3. 3. 2022, č. j. 34 A 39/2019-26 a Krajského soudu v Praze ze dne 28. 7. 2014, č. j. 47 A 32/2012-38.
4. Namítal, že byl uznán vinným ze spáchání přestupku pouze na základě úředního záznamu a oznámení přestupku, ačkoliv tyto podklady v rámci správního řízení zpochybnil a předestřel odlišnou skutkovou verzi. Takový postup je nezákonný, jak plyne z konstantní judikatury správních soudů. Obsáhle citoval z rozsudků Krajského

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

soudu v Praze ze dne 12. 9. 2022, č. j. 56 A 2/2022-31 a ze dne 31. 8. 2023, č. j. 13 A 37/2021-51.

5. Poukazoval na to, že byl původně označen za pachatele ještě dalšího přestupku, v prvostupňovém rozhodnutí je však uvedeno, že podezření z tohoto dalšího přestupku bylo odloženo. Správní orgán I. stupně tedy zjevně vyhodnotil obsah oznámení přestupku a úředního záznamu jako lživý, kdy se podle názoru správního orgánu přestupek nestal. To bez dalšího zakládá pochybnost o pravdivosti zbytku oznámení přestupku a úředního záznamu a není tak jasné, proč by tvrzení policistů o spáchání jednoho přestupku mělo být označeno za lživé a u druhého za pravdivé. Správní orgán navíc svůj postup nijak neodůvodnil, což lze pokládat za projev svévole mající za důsledek nepřezkoumatelnost obou rozhodnutí, žalovaný pak v napadeném rozhodnutí nevypořádal ani tuto odvolací argumentaci.
6. Navrhl, aby soud napadené i prvostupňové rozhodnutí zrušil a žalovanému uložil povinnost nahradit žalobci náklady řízení.

III. Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný konstatoval, že z odůvodnění odložení věci - přestupku je zřejmé, že správní orgán I. stupně nedisponoval takovým důkazem, na základě něhož by mohl žalobce uznat vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona o silničním provozu, aniž by porušil § 3 správního řádu, nemohl tak ve vztahu k tomuto přestupku nade vší pochybnost prokázat jeho vinu. Žalobcova přehnaná rétorika, že správní orgán I. stupně zpochybnil ostatní důkazy a označil je za lživé, tak není namístě.
8. Při uznání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu žalovaný vycházel nejen z úředních záznamů a oznámení přestupku, ale také z pořízeného videozáznamu a mapových podkladů, ty ze strany žalobce nebyly zpochybněny. Videozáznam, který je součástí spisové dokumentace, prokazuje odbočení vozidla vlevo, kam to nebylo dopravní značkou (svislou č. C2d) dovoleno. To potvrzují také doplněné fotografie z mapových podkladů, které prokazují, že se v místě nachází svislá dopravní značka č. C2d. S ohledem na uvedené tak žalovaný rovněž odmítl žalobcovu námitku zpochybňující jeho zavinění ohledně tohoto přestupku jen na základě odložení druhého přestupku.
9. K námitce údajného zastavení žalobce jako chodce žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a dodal, že argumentace v něm uvedená vylučuje skutečnost, že žalobce byl zastaven jako chodec. To potvrzuje nejen úřední záznam, ale také videodokumentace, ze které vyplývá, že v moment, kdy policisté zjistili protiprávní jednání žalobce, se za ním ihned vydali a následně jej zastavili. S ohledem na časový rozestup je pak nutné odmítnout tvrzení, že by k tomu došlo v době, kdy byl již chodcem, nikoli řidičem, neboť za ním policisté vyjeli během tak krátké doby, že lze jednoznačně potvrdit, že jej měli neustále na očích. Pro vyloučení žalobcova tvrzení je pak irrelevantní, že k jeho údajnému zastavení došlo u domu s jiným číslem popisným, než které uvedli zasahující policisté.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

10. Správní orgán I. stupně postupoval v souladu se zákonem a procesními postupy, při pasivitě žalobce postupoval tak, aby byl zjištěn skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Obsah správního spisu

11. Ze správního spisu soud zjistil, že dne 7. 7. 2022 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno oznámení Policie ČR o podezření z přestupků dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 a § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, kterých se měl žalobce dopustit tím, že dne 24. 6. 2022 v čase 14:00:50 hod se specifikovaným motorovým vozidlem nezastavil na červený kruhový signál „Stůj“ na křižovatce s řízeným provozem, který příkazuje zastavit, a to konkrétně v křižovatce ulic Vinohradská x Italská, Praha 2, a zároveň nerespektoval DZ C2d přikázaný směr jízdy přímo a vpravo, a řidič MV odbočil vlevo, čímž porušil § 4 písm. c) zákona o silničním provozu.
12. Součástí oznámení byl také úřední záznam a videozáznam. Dle úředního záznamu hlídka PČR OHS Praha II prováděla dohled na úseku Prahy 2, když spatřila, jak se popsané vozidlo dopustilo popsaného jednání, hlídka se proto rozhodla vozidlo zastavit za účelem provedení silniční kontroly, což učinila na adrese Italská 38, Praha 2, ztotožnila žalobce a lustrací zjistila, o jaké se jedná vozidlo. Žalobce k popsané události uvedl, že pospíchá do práce a nechce danou situaci nijak řešit na místě, byl poučen o svých právech, povinnostech a dalším postupu ve věci, nesouhlasil s projednáním na místě v příkazním řízení. Přiložený videozáznam z kamery 500014 TSK-Vinohradská-Italská ze dne 24. 4. 2022 od 14:00:41 hod do 14:00:58 hod zachycuje pohled na ulici Vinohradskou na úrovni křižovatky ulic Vinohradské a Italské. Na videozáznamu je viditelný jízdní pruh, na kterém je vodorovnou značkou zaznačen přikázaný směr jízdy vpravo a rovně, ulicí projíždí postupně tři vozidla, první odbočuje vpravo, druhé pokračuje rovně a třetí odbočuje vlevo, za třetím vozidlem vzápětí od pravého okraje ulice Vinohradská vyrazí služební vozidlo hlídky Policie ČR se zapnutým výstražným zařízením.
13. Žalobce byl příkazem ze dne 29. 7. 2022, č. j. MHMP 1383598/2022/Zac uznán vinen tím, že z nedbalosti spáchal přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, za což mu bylo uložena pokuta ve výši 1 500 Kč. Žalobce proti příkazu podal dne 15. 8. 2022 odpor.
14. Písemností ze dne 29. 9. 2022 správní orgán I. stupně žalobce informoval, že proti němu dne 2. 8. 2022 zahájil řízení ve věci přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, a předvolal ho k ústnímu jednání, které nařídil na 25. 10. 2022 v 9:30 hod. Dle protokolu o ústním jednání ze dne 25. 10. 2022 se žalobce k jednání nedostavil, přestože byl řádně a včas předvolán, ústní jednání bylo proto vedeno v jeho nepřítomnosti. Během ústního jednání bylo provedeno dokazování, během něhož bylo vyhodnoceno oznámení Policie ČR, dále byl vyhodnocen úřední záznam a videozáznam.
15. Usnesením ze dne 25. 11. 2022 správní orgán I. stupně podle § 76 odst. 1 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky odložil věc přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona o silničním provozu, neboť došlé oznámení neodůvodňuje zahájení řízení
- Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

o přestupku nebo předání věci. Správní orgán I. stupně odložení odůvodnil tím, že policejní orgán nezajistil takový důkazní prostředek, aby bylo objektivně prokázáno, že žalobce nerespektoval na tříbarevné soustavě signál s červeným světlem „Stůj“ pro jeho směr jízdy. Ve věci byl orgánem Policie ČR zajištěn kamerový záznam, vzhledem ke skutečnosti, že kamera nesnímá samotné světelné signalizační zařízení, délka intervalu žluté před červenou by měla být minimálně 3 sekundy a vozidlo jedoucí před vozidlem žalobce vjíždělo do křižovatky na zelený signál „Volno“, nelze po důkladném rozboru tohoto záznamu objektivně prokázat, že žalobce nerespektoval na tříbarevné soustavě signál s červeným světlem „Stůj“ pro jeho směr jízdy.

16. Žalobce byl výzvou ze dne 30. 1. 2023 vyrozuměn, že ve věci přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu bylo ukončeno dokazování a má tedy právo se vyjádřit k podkladům pro rozhodnutí. Tato výzva byla žalobci řádně doručena dne 10. 2. 2023.
17. Prvostupňovým rozhodnutím ze dne 9. 3. 2023 byl žalobce uznán vinným tím, že z nedbalosti spáchal přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, za což mu byla uložena pokuta ve výši 1 500 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Správní orgán I. stupně při rozhodování vyšel z oznámení přestupku, úředního záznamu a videozáznamu, ze zjištěného skutkového stavu je zřejmé, že žalobce z nedbalosti naplnil formální i materiální znaky uvedeného přestupku, přestupkové jednání bylo jasně zdokumentováno a prokázáno. Dále uvedl, že věc přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona o silničním provozu ke dni 25. 11. 2022 odložil.
18. Žalobce se proti prvostupňovému rozhodnutí odvolal dne 3. 4. 2023. V doplnění odvolání ze dne 22. 5. 2023 namítal, že správní orgán I. stupně nijak neodůvodnil odložení věci přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona o silničním provozu a vzhledem k zastavení řízení v dané věci zjevně vyhodnotil obsah oznámení a úředního záznamu jako lživý, což zakládá pochybnost i o spáchání druhého přestupku. Dále namítal, že směrové šipky udávající směr jízdy vpravo a rovně platily pouze pro pravý jízdní pruh, kdežto vozidlo jelo v levém jízdním pruhu. Nadto byl v místě rozpor mezi vodorovným značením, které prikazovalo směr jízdy vpravo a rovně, a svislým značením prikazujícím směr jízdy vlevo a rovně. Z videozáznamu vyplývá, že ze tří vozidel, která úsekem projela, dvě odbočila vlevo, neboť takové jednání je v místě dovoleno, v opačném případě by správní orgán nepochybně činil příslušné kroky i ve vztahu k druhému vozidlu. Předmětné vozidlo navíc nebylo vůbec zastaveno, bylo zaparkováno v ulici Italská u domu č. 69, žalobce byl policisty u č. 38 lustrován a ztotožněn, ale jako chodec, nikoliv řidič vozidla, vozidlo neřídil a nebyl proveden žádný důkaz prokazující opak. Navrhl, aby žalovaný zrušil prvostupňové rozhodnutí a řízení zastavil.
19. Napadeným rozhodnutím ze dne 13. 9. 2023 žalovaný odvolání zamítl a potvrdil prvostupňové rozhodnutí. Shrnl řízení ve věci, postoupenou spisovou dokumentaci doplnil o výtisky z mapových portálů Mapy.cz a Google Maps zachycující značení v dané lokalitě mezi roky 2013-2015, 2016-2018, 2019-2021 a 5/2023 a dospěl k závěru, že správní orgán I. stupně postupoval v souladu s právními předpisy. Žalovaný

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

k odvolacím námitkám uvedl následující. Správní orgán I. stupně odložení druhého přestupku odůvodnil v usnesení ze dne 25. 11. 2022, toto navíc nemá žádný vliv na další zjištění protiprávního jednání žalobce. O rozpornosti a zmatečnosti dopravního značení nemůže být řeč, neboť ze záznamů z mapových portálů vyplývá, že dopravní značení se nezměnilo a je zjevné, že i svislé dopravní značení odpovídá tomu vodorovnému, tedy je přikázán směr jízdy vpravo a rovně. Žalobce nemohl jet v jiném jízdním pruhu, ve směru jízdy se nachází pouze jeden jízdní pruh, z videozáznamu je dále přesvědčivě vidět, že řidiči dvou předchozích zaznamenaných vozidel dodrželi pravidla silničního provozu. Dále uvedl, že není relevantní, u jakého domu byl žalobce zastaven a ztotožněn, neboť z videozáznamu vyplývá, že hlídka Policie ČR vyjela během 5 sekund za jeho vozidlem, je tak zjevná časová linka a na žalobce nebylo možné nahlížet jako na chodce. Vyslechnutí zasahujících policistů se jeví jako nadbytečné a nedůvodné, neboť bylo doloženo dostatečné množství důkazů, které prokazují, že žalobce spáchal přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, ve věci byl zjištěn stav věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

20. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní; dále jen „s.ř.s.“). Při přezkoumávání vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
21. Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání, neboť účastníci ve smyslu § 51 odst. 1 s.ř.s. souhlasili s rozhodnutím věci bez nařízení jednání.
22. Dle § 4 písm. c) zákona o silničním provozu *při účasti na provozu na pozemních komunikacích je každý povinen řídit se světelnými, případně i doprovodnými akustickými signály, dopravními značkami, dopravními zařízeními a zařízeními pro provozní informace.*
23. Dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu *fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až j), nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v hlavě II tohoto zákona.*

K vypořádání se s odvolacími námitkami

24. Dle § 68 odst. 3 správního řádu věty první *v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.*
25. Z ustálené judikatury správních soudů vyplývá, že pokud se správní orgán v rozhodnutí o opravném prostředku nevypořádá se všemi námitkami, které v něm byly uplatněny, způsobuje to nepřezkoumatelnost rozhodnutí spočívající v nedostatku jeho důvodů dle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011-43). Dle rozsudku NSS ze dne 23. 7. 2008, č. j. 3 As 51/2007-84 *„Z odůvodnění rozhodnutí musí být zřejmé, proč správní orgán považuje*

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů.“

26. Žalobce v první řadě namítal, že žalovaný nevypořádal, a navíc překroutil, jeho odvolací námitku spočívající v tvrzení, že policisty byl lustrován a ztotožněn pouze jako chodec, vozidlo v daném případě neřídil a toto mu nebylo nijak prokázáno.
27. Tato námitka však není důvodná, žalovaný se řádně vypořádal jak s touto, tak i se všemi ostatními odvolacími námitkami, konkrétně se jimi obsáhle zabýval na str. 3 a 4 napadeného rozhodnutí, kde jednotlivě vypořádal všechny námitky zmíněné v odvolání.
28. K uvedené odvolací námitce žalovaný konstatoval, že „...z videozáznamu vyplývá, že hlídka Policie ČR vyjela během 5 sekund za vozidlem odvolatele. Je tak zjevná příčinná časová linka a nebylo tak možné na odvolatele nablížit jako na chodce.“ Tuto reakci žalovaného lze považovat za dostačující, vyjadřuje se přímo k tvrzení žalobce, že byl policisty zastaven jako chodec a vozidlo nikdy neřídil, tvrzení vyvrací předložením odlišného skutkového stavu, který je prokázán zejména zmíněným důkazním prostředkem, videozáznamem, je tak jasné, na základě jakých skutečností žalovaný dospěl ke svému závěru. Odvolací námitka tak byla dostatečně vypořádána.
29. Žalovaný dále v napadeném rozhodnutí uvedl, že není relevantní, u jakého domu byl žalobce zastaven a ztotožněn, čímž evidentně reagoval na jiné žalobcovo tvrzení, dle kterého vozidlo bylo zaparkováno v ulici Italská u domu č. 69 a žalobce byl jako chodec zastaven u č. 38. Nelze tak souhlasit se závěrem, že žalovaný tímto reagoval na nikdy nevznesenou odvolací námitku či že některou námitku překroutil.
30. Žalovaný řádně vypořádal i ostatní odvolací námitky. K odložení druhého přestupku a tvrzení nepravdivosti oznámení a úředního záznamu uvedl, že odložení odůvodnil v usnesení ze dne 25. 11. 2023, přičemž odložení jiného přestupku nemá vliv na další zjištění protiprávního jednání žalobce. K rozporu mezi svislým a vodorovným značením uvedl, že si z mapových portálů obstaral snímky dopravního značení, to se na daném místě za kontrolovanou dobu nezměnilo a je zjevné, že svislé značení odpovídá tomu vodorovnému. K tomu, že směrové šipky udávaly směr pro řidiče jedoucí v pravém jízdním pruhu, kdežto předmětné vozidlo jelo v levém, žalovaný uvedl, že v daném směru jízdy se nachází pouze jeden jízdní pruh, což je viditelné i na videozáznamu. K námitce, že dle videozáznamu ze tří viditelných vozidel zabočila vlevo hned dvě z nich, uvedl, že se nezakládá na pravdě, neboť na videozáznamu je přesvědčivě vidět, že řidiči vozidel dodrželi pravidla silničního provozu. Žalovaný se tak zabýval všemi odvolacími námitkami, řádně je vypořádal a vysvětlil, proč nepovažuje argumentaci žalobce za správnou.
31. Pro úplnost soud dodává, že povinnost vypořádat všechny námitky není absolutní, nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů tak má místo zejména tehdy, opomene-li správní orgán či soud na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat (např. rozsudky NSS ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45 či ze dne

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64), správní orgány a soudy nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí, takový postup shledal ústavně konformním i Ústavní soud v nálezu ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08, srov. též rozsudek NSS ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 As 221/2014-43. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno pouze těm nejzávažnějším vadám, kdy skutečně nelze provést meritorní přezkum. Ovšem, jak již bylo uvedeno, v daném případě žalovaný výslovně vypořádal všechny odvolací námitky žalobce a nedopustil se tak žádného pochybení.

K podkladům rozhodnutí o vině

32. Žalobce dále namítal, že byl uznán vinným pouze na základě úředního záznamu a oznámení přestupku, přestože tyto podklady zpochybnil a přdestřel odlišnou skutkovou verzi.
33. Lze přisvědčit žalobci, že úřední záznam a oznámení přestupku samotné nelze použít jako rozhodující důkaz. Dle judikatury Nejvyššího správního soudu je jejich obsahem spíše jen předběžná informace, která má sloužit ke zvážení dalšího postupu. Ačkoliv lze informace obsažené v úředním záznamu či oznámení přestupku vzít do úvahy pro dokreslení situace, ze své podstaty nemohou postačovat jako rozhodující důkaz, neboť se jedná o jednostranný úkon orgánu nemající charakter veřejné listiny (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2009, č. j. 1 As 96/2008-115, publ. pod č. 1856/2009 Sb. NSS nebo rozsudek ze dne 19. 8. 2016, č. j. 6 As 144/2016-36).
34. V projednávané věci však žalovaný nepostupoval pouze na základě úředního záznamu a oznámení přestupku. Jak je zjevné z prvostupňového i napadeného rozhodnutí, správní orgány vycházely rovněž z provedeného videozáznamu, který zachycuje skutkový děj, respektive jízdní pruh, na kterém je vodorovnou značkou zaznačen příkazaný směr jízdy vpravo a rovně, postupně projíždějící tři vozidla, z nichž poslední odbočuje vlevo, a za ním vzápětí vyrazející služební vozidlo hlídky Policie ČR. Vedle videozáznamu pak žalovaný v odvolacím řízení jako důkazní prostředek obstaral též výtisky z portálů Mapy.cz a Google Maps ohledně dopravního značení v dané lokalitě mezi roky 2013-2015, 2016-2018, 2019-2021 a z května roku 2023. Rozhodujícím důkazem ve věci tak byly právě informace získané z videozáznamu a v odvolacím řízení také z mapových portálů, nikoliv úřední záznam a oznámení, jak tvrdí žalobce.
35. Soud se proto dále zabýval tím, zda ve věci byl náležitě zjištěn skutkový stav.
36. Dle § 3 správního řádu *nevyplyvá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.*
37. Dle § 69 odst. 2 věty druhé zákona o odpovědnosti za přestupky *v pochybnostech správní orgán rozhodne ve prospěch obviněného.*
38. V řízení o přestupku mají správní orgány povinnost postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku. Neuplatní se tak obecná povinnost stanovená v § 52 správního

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

řádu, obviněný z přestupku není povinen se hájit, nabízet na svou obhajobu jakákoliv tvrzení či předkládat důkazy na podporu těchto tvrzení (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 5. 2006, č. j. 2 As 46/2005-55), na druhou stranu však přísné standardy nemají vést k výkladu, který by fakticky znemožnil jakýkoliv účinný postih za protiprávní chování (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 5. 2009, č. j. 9 As 54/2008-62).

39. Uvedené potvrdil i rozšířený senát Nejvyššího správního soudu ve svém usnesení ze dne 14. 1. 2014, č. j. 5 As 126/2011-68, publ. pod č. 3014/2014 Sb. NSS, v němž dále rozvedl, že obviněný sice není povinen se hájit, z toho však nelze dovozovat povinnost správního orgánu domýšlet za něj všechna možná tvrzení a v rozhodnutí se s nimi vypořádal. Jiná je ovšem situace tzv. aktivní obhajoby obviněného, uvede-li v řízení tvrzení ke skutkovým okolnostem případu a navrhne k jejich prokázání důkazy, je správní orgán povinen se s obojím řádně vypořádat. K tomu dodal, že „...*tvrdí-li obviněný určité skutečnosti, které jsou podle obecných zkušenostních pravidel krajně nepravděpodobné, nenabízí k nim žádný rozumný důkaz a ani správní orgán takový důkaz není s to opatřit, lze dospět na základě toho, jak se věci obvykle dějí, k závěru o nevěrohodnosti takových tvrzení.*”
40. Ve správním řízení žalobce namítal, že policisty byl zastaven jako chodec a nebyl tak řidičem vozidla, které bylo zachyceno na videozáznamu. Tímto tvrzením ale popřel logický předpoklad, že policisté zastavili vozidlo, za kterým vyrazili, a ztotožnili řidiče právě tohoto vozidla. Z videozáznamu je totiž očividné, že z křižovatky ulic Vinohradská a Italská se policisté ihned vydali za vozidlem, které se neřídilo dopravním značením a v rozporu s ním odbočilo vlevo do ulice Italská. Totožné skutečnosti prokazuje též úřední záznam. Ve správním řízení pak nebylo sporu o tom, že žalobce byl zastaven a ztotožněn v Italské ulici, ať už se mělo jednat o č. 38 nebo č. 69, obě adresy se nacházejí v blízké vzdálenosti (tj. do 1 km) od křižovatky ulic Vinohradská a Italská. Předmětné vozidlo navíc bylo výrazné jak svými rozměry, tak barvou, vzhledem ke krátkému časovému úseku, ve kterém za vozidlem vyrazili, a krátké vzdálenosti, nic nenasvědčuje tomu, že by se policistům vozidlo ztratilo z dohledu nebo bylo zaměněno s jiným vozidlem a policisté tak ztotožnili jako řidiče špatnou osobu. Z úředního záznamu je rovněž patrné, že žalobce nijak nezpochybňoval, že byl řidičem předmětného vozidla.
41. S ohledem na okolnosti prokázané videozáznamem a ostatní důkazy ve spise tak nejsou důvodné pochybnosti o tom, že policisté správně ztotožnili jako řidiče předmětného vozidla právě žalobce, naopak nejsou žádné indicie o tom, že by řidičem byla jiná osoba. Tvrzení žalobce je pouhou nepodloženou spekulací, nenabídl k němu žádný důkaz ani vysvětlení, které by jeho tvrzení učinilo uvěřitelnějším. Tvrzení žalobce tak nezaložilo dostatečnou pochybnost ke zbavení obvinění (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 8. 2023, č. j. 10 As 27/2022-29 a usnesení rozšířeného senátu ze dne 14. 1. 2014, č. j. 5 As 126/2011-68, publ. pod č. 3014/2014 Sb.).
42. Soud proto shledal, že žalovaný ve věci řádně zjistil skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a ani žalobcem předložená tvrzení nevyvolávají pochybnosti o takto zjištěném skutkovém stavu.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

K odložení přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona o silničním provozu

43. Soud se neztotožnil ani s poslední žalobní námitkou, kdy žalobce z odložení ohledně dalšího přestupku odvozoval pochybnosti o spáchání předmětného přestupku.
44. Správnímu orgánu I. stupně bylo na základě úředního záznamu oznámeno podezření ze spáchání dvou přestupků, přičemž správní orgán I. stupně následně věc přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona o silničním provozu, který měl spočívat v tom, že žalobce na křižovatce s řízeným provozem nezastavil na červený kruhový signál „Stůj“, skutečně odložil a dále se zabýval pouze spácháním přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu.
45. Věc přestupku byla správním orgánem I. stupně odložena usnesením ze dne 25. 11. 2022, ve kterém byl tento postup náležitě odůvodněn tím, že nebyl zajištěn takový důkazní prostředek, kterým by bylo objektivně prokázáno, že se žalobce tohoto přestupku dopustil. To se však netýkalo přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, kdy správní orgán I. stupně měl k dispozici mj. videozáznam, který je součástí správního spisu a zachycuje skutkový děj, který je podstatou objektivní stránky přestupku. Z tohoto důvodu správní orgán I. stupně nepřistoupil k odložení obou přestupků, neboť u jednoho z nich měl na základě videozáznamu a dalších důkazů za dostatečně prokázané, že k jeho spáchání skutečně došlo, a je tak dán důvod pro zahájení řízení o přestupku, kdežto u druhého neměl k dispozici žádný důkazní prostředek, na základě něhož by mohl dojít k závěru, že k přestupku skutečně došlo a mělo by být zahájeno řízení i o něm. Samotná skutečnost, že v oznámení nebyly ve věci přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona o silničním provozu shledány důvody pro zahájení přestupkového řízení však neznamená, že oznámení bylo lživé, a to ani v části týkající se výlučně tohoto přestupku. Správní orgán I. stupně odložením věci pouze reflektoval situaci, kdy neměl k dispozici dostatek důkazních prostředků.
46. Dle § 76 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky se usnesení o odložení věci pouze zaznamenává do spisu, žalobci se tedy nedoručovalo a nabylo právní moci zaznamenáním do spisu. Žalobce však měl možnost se s tímto usnesením seznámit, dne 10. 2. 2023 mu totiž byla do datové schránky doručena výzva k seznámení se s podklady pro rozhodnutí.
47. I u této žalobní námitky žalobce vytýkal, že se s ní žalovaný v napadeném rozhodnutí dostatečně nevypořádal. Jak je však již v tomto rozsudku uvedeno (bod 30), i v tomto případě žalovaný řádně reagoval. Soud proto nepovažoval ani tuto námitku za opodstatněnou.
48. Na základě shora uvedeného soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
49. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, žalovanému žádné náklady nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 6. srpna 2024

Mgr. Kateřina Peroutková v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.